

Det, som specielt bekymrer os, er vinklen i forhold til EU, og det gør det naturligvis, fordi en række af de bemærkninger, som ministeren er kommet med i lovforslaget, siger, at den hidtidige lov nok burde have været notificeret, nok burde have været klaret af med EU, og der er et spørgsmål om, hvorvidt den overgangsordning, vi nu har i Danmark, harmonerer med EU-reglerne. Og vi føler, at de svar, vi har fået på dette område, langt fra er klare nok til, at vi tør tage et ansvar for loven, som det ser ud i øjeblikket.

Men vi håber på, at de spørgsmål, vi har stillet, efter at betænkningen er afgivet, og det ønske, vi har om at få lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling, gør, at vi kan få afklaret alle disse ting, så vi, når vi når frem til snoren, kan være med og i enighed vedtage dette lovforslag.

For mig at se er det et alvorligt problem, hvis det viser sig, et eller andet firma efterfølgende rejser sag mod Danmark ved EF-Domstolen, og vi så bliver dømt. Så vil vi pådrage os et erstatningsansvar, således som jeg har forstået det. Og når ministeren gentagne gange har sagt, at det, der er ønsket fra hans side med at vedtage dette lovforslag, er, at når stofferne fases ud i Danmark, så fases de også ud i det øvrige EU, betyder det altså, at det erstatningsansvar, som vi vil påtage os over for markedet i Danmark, bliver mangedoblet, når de pågældende stoffer også fases ud i hele EU-markedet.

Jeg vil spørge ministeren, om han har overvejet denne vinkel og er rede til at lade skatteyderne betale regningen, hvis der rejses en sådan sag mod Danmark ved EF-Domstolen.

Jeg kan heller ikke forstå – og jeg kan ikke få det til at harmonere med, at der står i EU-reglerne, at de begrundelser, hvormed man skal sige om et stof, at det ikke kan bruges, skal være rent videnskabelige begrundelser – at den danske begrundelse siger, at miljøministeren alene kan beslutte, hvordan det skal være, og at eksperterne absolut ikke har nogen mulighed for at udtrykke sig om de normer og regler, som ministeren lægger til grund.

Jeg står her specielt uforstående over for, hvorfor det skal være således, at man for samtlige stoffer rent rutinemæssigt, kan man næsten sige, har forhøjet eller ændret risikogrænserne med en faktor 10. Jeg kunne forstå det, hvis nogle af dem blev ændret med en faktor 10, mens andre blev ændret med en faktor 15 eller med en faktor 3. For mig at se virker det, at alt er ændret med en faktor 10, fuldstændig summarisk og er derfor absolut uden videnskabelig begrundelse.

Vi savner altså i Det Konservative Folkeparti svar på alle disse spørgsmål. Vi vil gerne vide, hvad vi gør, og vi vil gøre det på en sådan måde, at vi føler os ganske overbevist om, at det, vi gør nu, er lovmedholdeligt, og at det kommer til at virke, så vi ikke om 1, 2 eller 3 år endnu en gang må konstatere, at det ikke virkede, og så skal i gang med endnu et nyt lovforslag i Folketinget.

Altså: Hvorfor dette hastværk, og er ministeren helt sikker på, at Danmark ikke pådrager sig et ganske alvorligt erstatningsansvar, hvis dette lovforslag vedtages?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg medvirker naturligvis meget gerne til yderligere opklaring mellem anden og tredje behandling. Jeg har så sent som i dag afleveret en række besvarelser, hvori Justitsministeriet fuldt ud bakker det forslag, jeg her har fremsat, op.

Jeg forstod, at De Konservative ville tilkende-give deres stilling her i salen, men det har de altså ikke gjort.

Hvis jeg må give partiet et råd, så må det være at stemme imod. Med den holdning, man har til dette vigtige miljøspørgsmål, og med den interesse, man har for den agrokemiske industri, bør man stemme imod. Foreningen selv er ganske vist for forslaget, ligesom alle, der har arbejdet med denne sag, er for. Jeg synes, Det Konservative Folkeparti bør stemme imod regeringens forslag. Det ville være ærlig tale, og det vil være et klart synspunkt, at man prioriterer hensynet til industrien over hensynet til miljøet. Jeg synes, man skulle gøre det, og jeg har i hvert fald ikke tænkt mig at ligge på knæ for partiet i denne sag.

Vi har nu i snart 15 år kæmpet for at få udfaset disse farlige stoffer, som hver eneste nye måling viser er en trussel mod vores grundvand. Efterhånden er hele Folketinget bortset fra Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti, går jeg ud fra, enigt om, at nu skal det ske. Det eneste parti, der bliver ved og bliver ved med at trække tingene i langdrag i denne sag, er Det Konservative Folkeparti.

Jeg vil gerne have et godt samarbejde med partiet, men lad os dog være enige om, at vi har forskellige holdninger, når det drejer sig om miljøet, og så bør man stemme imod, hvis man har den holdning, man har, og mener, at det hele er forkert, at det går for hurtigt, at vi pådrager os et kæmpe erstatningsansvar, og at det